

Publicerad 2007-10-06 10:03 av Fredrik Westrin

Adoption vid första ögonkastet

När jag vaknade den där första morgonen
då var jag fel.

Jag var på fel plats med fel människor.

Det var alldeles fel.

Jag fick anpassa mig för att passa in
men jag var inte hel.

Jag var trasig och defekt, långt ifrån perfekt
och det kom bara mer.

Då när ljuset och slagen och sparkarna kom
då blev jag stel.

Men något hände, ja, vinden vände
jag blev nästan hel.

Citron och salt i min igentäppta strupe
smakar alldeles fel.

Jag var som sockor i tygskor
svettigt stel.

Jag fick anpassa mig för att passa in
men jag var inte hel.

Jag var död och slagen, hörde verkligen hjärtslagen
och det är bara fel.

Då när ljuset och slagen och sparkarna försvann
blev jag nästan hel.

Hörde musik igen, rentav dina sånger min vän
nu vill jag höra mer.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fredrik Westrin med Poeter.se id #19200 innehar upphovsrätten